

Dosarul nr. 1a-2302/19
Buiucani
1-16166689-02-1a-11122019
Stella

Judecătoria Chişinău, sediul
Judecător Bleşceaga

D E C I Z I E
În numele Legii
(dispozitiv)

22 decembrie 2021

mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:

Preşedintele şedinţei de judecată

Teleucă Stelian

Judecători

Gîrbu Silvia şi Cekan Silvia

Grefier

Nicolai Zinaida şi Bagrin-Vanica Ecaterina

Cu participarea:

Procurorului

Scutelnic Cătălin

Avocaţilor

***** şi *****

Inculpatului

Părţii vătămate

Interpretului

judecând în şedinţă de judecată publică apelul procurorului ***** şi apelul reprezentantului părţii vătămate şi civile avocatul ***** declarate împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 22 mai 2019, în cauza penală privind învinuirea lui:

*****, născut la *****, originar din r*****, căsătorit, supus militar, studii superioare, fără antecedente penale,-

pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Procedura de citare legal executată.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău, -

D E C I D E :

Admite apelul procurorului ***** şi apelul reprezentantului părţii vătămate şi civile avocatul ***** declarate împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 22 mai 2019, casează sentinţa atacată integral, inclusiv în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, pronunţând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanţă prin care:

***** se achită de sub acuzarea comiterii infracţiunii prevăzute de art. 190 alin.

(1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunesc elementele infracţiunii.

Acţiunea civilă înaintată de ***** împotriva lui ***** de lăsat fără examinare.

Decizia este executorie, dar cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiţie în termen de 30 zile din momentul pronunţării deciziei integrale.

Decizia motivată va fi pronunţată public la 21.02.2022, ora 14:00.

Președintele ședinței

Teleucă Stelian

Judecător

Gîrbu Silvia

Judecător

Cecan Silvia

Dosarul nr. 1a-2302/19

Judecătoria Chișinău, sediul

Buiucani

1-16166689-02-1a-11122019

Judecător Bleșceaga

Stella

DECIZIE

În numele Legii

22 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Teleucă Stelian

Judecători

Gîrbu Silvia și Cecan

Silvia

Grefier

Nicolai Zinaida și Bagrin-Vanica

Ecaterina

Cu participarea:

Procurorului

Scutelnic Cătălin

Avocaților

***** și *****

Inculpatului

Părții vătămate

Interpretului

judecând în ședință de judecată publică apelul procurorului ***** și apelul reprezentantului părții vătămate și civile avocatul ***** declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 mai 2019, în cauza penală privind învinuirea lui:

*****, născut la *****, originar din r*****, căsătorit, supus militar, studii superioare, fără antecedente penale,-

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Cauza s-a aflat în procedură:

- în instanța de fond: 27.05.2016-22.05.2019;
- în instanța de apel: 11.12.2019-22.12.2021;

Procedura de citare legal executată.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 mai 2019, ***** a fost achitat de sub învinuirea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, în conformitate cu art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală.

Măsura preventivă în privința inculpatului ***** nu a fost aplicată în faza judecării cauzei penale. Acțiunea civilă fiind lăsată fără soluționare.

2. *Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că,* prin rechizitoriu ***** se învinuiește precum, că la 20 aprilie 2012, factorul de decizie SRL „Vetuga -Zemif” în persoana cet. *****, aflându-se în incinta sediului firmei, amplasat pe str. Voluntarilor 141/1 mun. Chisinau, având drept scop dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic, sub pretextul comercializării implantului medicinal de marca „Ti6Al4Veli”, care ulterior urma să fie importat din Turcia și instalat chirurgical bolnavei de scolioză de gradul IV, minorei *****, prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la mama minorei ***** bani în sumă de 31420 lei, pe care le-a înșușit în interesele personale, astfel pricinuind părții vătămate un prejudiciul material considerabil.

Inițial acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Ulterior, după operarea modificărilor prin Legea nr.179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, fiind exclusă lit. c), acțiunile inculpatului *****, de către organul de urmărire penală prin ordonanța de modificare a învinuire din 24 ianuarie 2019 au fost încadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea

acestui este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.

Astfel, instanța de fond a pronunțat sentința sus-indicată.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată procurorul în Procuratura mun Chișinău Oficiul Buiucani, ***** în termenul legal a atacat-o cu apel, solicitând casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 mai 2019 și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi decizii prin care ***** să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de un an. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată a o admite integral iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii pr un termen de probă de doi ani cu stabilirea obligațiunilor prevăzute la alin. (6) lit. e) Cod penal și anume: repararea daunelor în termenul stabilit de instanță.

În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- instanța, punând la bază declarațiile inculpatului precum și a martorilor ***** care la fel activau la întreprinderea condusă de către ***** a optat poziția apărării, considerând relațiile dintre ***** și ***** rapoarte juridico-civile, nefiind prevăzute de legea penală.

Susține că declarațiile martorului ***** precum și a inculpatului ***** precum că implantele au fost înmânate personal lui ***** de către ***** în prezența cet. ***** urmează a fi apreciate critic, pe motiv că nu coraborează nici cu starea de fapt a evenimentelor avute loc și nici cu declarațiile părții vătămate, fiicei acesteia și declarațiile profesorului ***** la receta căruia au și fost comandate implantele întreprinderii conduse de către *****.

La fel susține că din declarațiile martorului ***** rezultă că ***** ar fi primit în mână implantele comandate, fapt pentru care a semnat factura fiscală nr. 0463045, însă în conținutul căreia este indicat data contractului în baza căruia este emisă factura respectivă "18.04.2012" pe când contractual între ***** și SRL „Ventuga Zemif” în persoana lui ***** a fost datat cu 23.02.2012, prin urmare, acuzarea consideră actele respective ca fiind fictive, au fost întocmite și semnate doar cu scopul primirii sumei de bani pe control întreprinderii în mărime de 31.420 de lei, fără să fi fost comandat implantul respectiv și predate victimei.

Prin urmare, menționează că argumentele instanței precum că infracțiunea de escrocherie se consideră doar atunci când făptuitorul inițial ar fi avut intenția de a dobândi bunurile altei persoane chiar la

momentul încheierii contractului, urmează a fi tratate în detrimentul inculpatului, or, ***** a fost înșelată și convinsă să semneze factura în cauză chiar din momentul semnării acelui contract, confirmând primirea mărfii, ceea ce nu putea avea loc fizic, marfa urma să fie ulterior importată,

- potrivit răspunsului Serviciului Vamal nr. 10770 din 04.08.2014, menționează că în bazele de date nu a fost identificată marfa cu parametrul tehnic TiA14Veli, în perioada anilor 01.01.2011 — 31.07.2014, dar anume acest parametru tehnic a fost indicat în contractual din 23.02.2012, ca fiind obiectul contractului și marfa „transmisă” părții vătămate.

Mai mult, ***** nu posedă cunoștințe contabile și procedurile de predare primire a mărfurilor nu-i sunt cunoscute, prin urmare simpla semnătură a acesteia în rubrica „primit beneficiar”, nu poate fi considerată ca probă incontestabilă de primire a bunului achitat;

- menționează că implantele pentru scolioză sunt niște agregate individuale, specifice, care nu pot fi revândute sau în careva alt mod înstrăinate altor persoane, prin urmare este totalmente alogică afirmația colaboratorilor întreprinderii precum că ***** ar fi primit la mână implantele respective, de altfel, ar fi purces imediat la implantarea acestora fiicei sale bolnave, maladia căreia nu este contestată de către partea adversă, iar atitudinea mamei ***** față de starea sănătății fiicei Alexandra, consider că nu poate fi altfel caracterizată decât ca una devotată totalmente tratării fiicei.

Mai menționează că să fi primit implantele la data de 18.04.2012 așa cum sunt convinși ***** și ***** care din spusele lor, personal le-a înmănat părții vătămate, dânsa era să porceadă la implantarea acestora fiicei sale, dar nu să scrie o multitudine de plângeri la toate organele de drept posibile; să-l contacteze pe ***** întrebându-l data posibilei operații, la care ultimul răspunde negativ din simplu considerent că nu are implantate;

- potrivit răspunsului IMSP, Secția ortopedie, traumatologie și vertebrologie nr. 01-13/807 din 05.08.2014, în care se menționează că intervenția pacientei ***** nu s-a efectuat din motiv că din spusele mamei pacientei implantele nu i-au fost eliberate și nici suma de bani nu i-a fost restituită;

- relatează că poziția apărării, confirmată prin sentința contestată, în cazul dat este una absurdă și se explică doar cu dorința acestora de eschiva inculpatul de răspundere penală, iar toate actele, care au fost semnate de către ***** și prezentate în instanță ca fiind veridice și ar fi

demonstrat nevinovăția inculpatului, urmează a fi apreciate ca lovite de nulitate, determinate de comportamentul dolosiv și viclean al făptuitorului prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic.

Or, sinceritatea declarațiilor părții vătămate ***** se mai demonstrează și în cadrul urmăririi penale, unde aceasta își menține declarațiile atât date în calitate de parte vătămată cât și în fața instanței de judecată și în cadrul confruntărilor atât cu ***** cât și cu *****.

Prin urmare, luând la bază probele examinate, consideră că vina inculpatului ***** a fost demonstrată pe deplin, ultimul urmează a fi considerat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 al. (1) din Codul penal.

Mai susține că și-a găsit confirmare și temeiurile acțiunii civile înaintate de către partea vătămată, pe care acuzarea o consideră întemeiată și pasibilă admiterii integrale.

3.1. *De asemeni nefiind de acord cu sentința menționată avocatul ***** în interesele părții vătămate și civile ****** în termenul legal atacat-o cu apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ***** să fie declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și a-i numi o pedeapsă sub formă de un an închisoare, iar potrivit art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii pe un termen de probă de doi ani cu stabilirea obligațiilor prevăzute la alin. (6) lit. e) Cod penal și anume: repararea daunelor în termenul stabilit de instanță. Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată și civilă a o admite integral și a încasa de la inculpatul ***** în folosul lui ***** a prejudiciului material cauzat în sumă de 31420 lei precum și prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei.

În argumentarea apelului declarat, avocatul părții vătămate și civile a invocat următoarele:

- *****nu a putut prezenta nici un document contabil, nici o factură fiscală și nici un act de la Serviciul Vamal care ar demonstra comandarea sau primirea IMPLANTULUI MEDICINAL potrivit denumirii și parametrilor implantului potrivit datelor incluse în contractul încheiat dintre ultimul și partea vătămată ***** sau fiica acesteia *****, ceea ce denotă că versiunea inculpatului este doar o metodă de a se eschiva de la răspunderea penală de oarece de la bun început a avut scop de a însuși mijloacele bănești fără a-și îndeplini obligațiunile, contractul fiind doar o manipularea de a insufla părții vătămate încrederea în el;

- conform prevederilor art. 61 CPP pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Or, inculpatul pe perioada examinării cauzei penale a manifestat indiferență totală față de faptă și consecințele ei infracționale, nu a conștientizat caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale ceea ce se exprimă prin nerestituirea prejudiciului material suportat de către partea vătămată, nu s-a apropiat de partea vătămată nici măcar pentru a-și cere scuze, sau a se interesa de soarta acesteia, iar pentru a induce în eroare părțile în proces inclusiv și instant de fond, a mizat pe actul de predare primire care la fel prin metode meschine la obținut prin darea spre al semna de către ***** care nu și-a dat seama și nici nu a conștientizat starea lucrurilor la acel moment, prin ce sa folosit de necunoașterea și imposibilitatea de a percepe consecințele semnării acelui act de predare primire.

Raportând la aspectele de individualizare a pedepsei, reieșind din cerințele legislației penale cu privire la individualizarea pedepsei (circumstanțele cauzei penale, comportamentul inculpatului în cadrul procesului penal, atitudinea inculpatului față de consecințele faptei sale) precum și faptul că până la pronunțarea sentinței nu a întreprins nici o măsură în vederea restituirii nici parțial și nici într/un alt fel prejudiciului cauzat, a manifestat indiferență față de starea sănătății părții vătămate, din care considerent apreciind circumstanțele cauzei penale și a faptelor imputate inculpatului F. *****, cred binevenit să fie dată aprecierea juridică, socială a acțiunilor ultimului, sub aspectul prejudiciului cauzat relațiilor sociale ocrotite de legea penală, pentru încălcarea cărei a fost adus în fața instanței. Astfel, infracțiunea de escrocherie, prin metoda dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic, determinată de comportamentul dolosiv și viclean și care a produs daune considerabile, părții vătămate ce s-a soldat cu o situație materială grea cât și prin ducerea părții vătămate la o stare în care aceasta având nevoie primordial de mijloace bănești ce nu suferea amânare de a continua tratamentul, a fost în imposibilitate de a o face în pripă.

Așa dar, acțiunile și inacțiunile săvârșite de inculpatul *****, atentează la relațiile sociale ce vizează infracțiunea de escrocherie, prin metoda dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic, determinată de comportamentul dolosiv și viclean și care a produs daune considerabile;

- indică faptul că în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului *****, lui *****, i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 31420,00 lei (treizecișu mii lei 00 bani) încasați cu scop de procurare a implantului medical și un prejudiciu moral în sumă de 20 000 (cine mii lei 00 bani), ce se exprimă prin suferințe psihice în urma răânerii fără mijloace financiare cât și implanturi, anume în perioada de urgență când fiica sa minoră avea necesitate primordial de implant și de tratament fiind în imposibilitate de a o trata la timp și rapid din lipsa de surse financiare, punând-o astfel într-o situație materială grea.

4. În cadrul ședinței instanței de apel procurorul participant Scutelnic Cătălin a susținut apelul acuzatorului de stat în sensul declarat și a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei conform ordinii stabilite pentru prima instanță și pronunțarea unei noi decizii prin care ***** să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor imputate și în temeiul art. 53 lit. g), art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, a înceta procesul penal și a-l elibera de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Susține că vinovăția inculpatului este dovedită or în prim plan apreciind declarațiile părții vătămate nu s-au atestat temeiuri care ar impune-o a denunța calomnios sau a da declarații false. Astfel, atestând cele declarate de partea vătămată și înserate în actul de învinuire sunt confirmate prin declarațiile martorilor inclusiv și a lui ***** cu privire la procedura, modul de recepționare și transmitere precum și actele Serviciului Vamal și alte documente anexate la prezenta cauză penală care infirmă livrarea pe teritoriul Republicii Moldova a acelor implanturi.

Inculpatul ***** și avocatul ***** au solicitat respingerea apelurilor înaintate ca fiind nefondate și menținerea în vigoare a sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 22.05.2019.

Avocatul ***** în interesele părții vătămate ***** a solicitat admiterea apelurilor înaintate și recunoașterea lui ***** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, precum și admiterea acțiunii civile înaintate cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui ***** a prejudiciului material și moral precum și a cheltuielilor de judecată.

5. Colegiul Penal, audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, consideră necesar de a admite apelul procurorului ***** și apelul reprezentantului părții vătămate și civile avocatul Popa Marin, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 mai 2019, casează sentința atacată integral, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunță o

nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

Conform prevederilor art. 419 Cod de procedură penală, *rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță.*

6. Colegiul Penal la examinarea prezentei cauze penale în ordine de apel analizând totalitatea de probe acumulate la prezenta cauza penală și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, constată următoarele:

De către organul de urmărire penală ***** a fost învinuită pentru faptul că, la 20 aprilie 2012, factorul de decizie SRL „Vetuga –Zemif” în persoana cet. *****, aflându-se în incinta sediului firmei, amplasat pe str. Voluntarilor 141/1 mun. Chisinau, având drept scop dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic, sub pretextul comercializării implantului medicinal de marca „Ti6Al4Veli”, care ulterior urma să fie importat din Turcia și instalat chirurgical bolnavei de scolioză de gradul IV, minorei *****, prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la mama minorei ***** bani în sumă de 31420 lei, pe care i-a însușit în interese personale, astfel pricinuind părții vătămate un prejudiciul material considerabil, inițial acțiunile inculpatului fiind încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Ulterior, după operarea modificărilor prin Legea nr.179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, fiind exclusă lit. c), acțiunile inculpatului *****, de către organul de urmărire penală prin ordonanța de modificare a învinuire din 24 ianuarie 2019 au fost încadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă*

a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.

7. Acuzatorul de stat în instanța de apel a făcut referire la următoarele probe, care, în opinia lui, ar confirma vina inculpatului ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Codul penal, cum ar fi:

- *conținutul declarațiilor părții vătămate ******, date în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe potrivit căroră, în anul 2012 a mers la chirurgul și șeful Spitalului mamei și al copilului, ***** pentru ca acesta să îi verifice starea fiicei sale care suferea de scolioză. Acesta le-a indicat să meargă la domnul ***** pentru a procura implantele necesare. Au mers la domnul ***** , au făcut cunoștință cu el, care i-a comunicat că implantele vor costa aproximativ 72 000 lei și că această sumă poate fi achitată în rate. Apoi a făcut o înțelegere cu domnul ***** și i-a achitat o parte din suma de bani, acesta a fost la data de 23 martie 2012, spunându-le că operațiunea va avea loc în rate. A semnat pe actul dat potrivit căruia mai apoi urmau să fie aduse implantele. Inițial nu a dorit să o facă, stătea la îndoială, iar contabilul companiei i-a spus că totul va fi bine și peste două săptămâni implantele vor fi aduse. Apoi a venit cu fiicele sale la clinică, însă profesorul ***** i-a comunicat că implantele încă nu au fost aduse, astfel a pierdut încrederea în domnul ***** . Peste o perioadă de timp iarăși a venit la domnul ***** și la fel i-a spus că implantele nu sunt. A treia oară a mers în cabinetul lui ***** , a fost o întâlnire cu domul ***** , aceasta a fost în luna august, ***** i-a spus că el se duce în concediu și că operația va fi mai târziu. Astfel totul s-a amânat, operația nu a avut loc și ea a găsit o clinică peste hotare. Au plecat peste hotare și înapoi au venit cu rezultate bune și au mers la domnul ***** , a dus fetița la control și el însuși i-a dat un certificat că fetița din gradul 4 avansat a ajuns la gradul 3 sub formă de C. Au sunat de multe ori, de acasă, pe domnul ***** , întrebându-l când se poate de venit și de primit banii, însă domnul ***** le spunea inițial o dată, după care o altă dată, a mers de multe ori și la Chișinău, pentru a i se întoarce suma de bani. Banii nu i-au fost restituiți, a menționat că a vândut totul pentru a acumula suma de 31042 de lei. Inițial a crezut inculpatul, însă acum nu îl mai crede. La un an de zile fetița sa a ajuns la forma de S la 65 de grade așteptând implantele, iar domnul ***** la fel este vinovat, deoarece dacă el cunoștea că este astfel de companie care înșală persoanele, nu trebuia să îi trimită la ei. Ea nu a primit nici un implant și nici nu știe ce înseamnă un implant. Când a fost la întrevedere cu ***** , el

a trimis un om care ea nu l-a cunoscut niciodată, care a spus că i-au fost înmânate implantele, acasă i-au venit două scrisori în care este scris și este pusă semnătura lui, precum că eu lor le sunt datoare cu bani, deoarece ea a luat implantele și nu a achitat banii până la urmă, văzând aceste scrisori a avut un insult. A indicat că fiica ei se află și acum peste hotare și are nevoie în continuare de tratament.

La întrebările procurorului, partea vătămată ***** a declarat, că au avut o înțelegere cu inculpatul *****ca implantele să fie aduse peste 2 săptămâni, și a achitat o parte din suma de bani, având o înțelegere cu acesta ca totul să se efectueze în rate. Această înțelegere a fost cu inculpatul ***** și contabilă companiei. Au semnat înțelegerea și a mai fost un act unde era inclusă toată sumă, pe act fiind scris că totul este în rate iar apoi urma să achite totii banii, acest act era o factură. S-au înțeles cu domnul *****ca și cum el va achitat toți banii și el va comanda implantele iar apoi ea va achita suma integrală. A menționat că nu a văzut implantul și nici nu știe ce înseamnă implant, acesta urma să îl obțină de la domnul *****. Astfel domnul *****urma să aducă implantul la domnul ***** pentru a fi efectuată operația. Operația urma să fie făcută în anul 2012 la sfârșitul lunii mai. După luna mai așteptat încă o lună și apoi a mers peste hotare, aceasta a fost aproximativ în luna iunie. Timp de un an au mai avut nevoie de implant iar apoi au apărut rezultate bune și nu au mai avut nevoie de implant. A menționat partea vătămată că domnul ***** , o odată i-a comunicat că ea deja a primit implantele. El a spus că posibil că le-a dat domnului ***** sau ei, aceasta a fost înainte de luna august. A comunicat că suma de 31 de mii de lei este o sumă importantă pentru ea, acasă a avut vite, cal, pământ și a vândut totul pentru a face rost de banii dați. A indicat că la moment are pretenții față de domnul *****și solicită de la el să îi întoarcă banii și cheltuielile sale.

La întrebările avocatului inculpatului, partea vătămată ***** a declarat că contractul și factura a semnat-o față de domnul *****și contabilă companiei. Parte pe aceste acte era domnul *****și feciorul lui, iar banii i-a plătit domnului ***** , de aceea el și urmează să îi întoarcă banii. Cealaltă parte din suma care urma să o achite, trebuia să o achite timp de un an sau un an și jumătate, această sumă nu a achitat-o deoarece nu i s-a dat nici implant și nici operația nu a fost făcută. Banii dați urma să îi achite după operație.

La întrebările inculpatului, partea vătămată ***** a comunicat că contractul l-au încheiat la data de 23 a anului 2012, iar factura a primit-o când a achitat suma de bani. Contractul l-au făcut mai degrabă, iar factura a primit-o mai târziu, însă nu ține minte data concretă. A menționat că a scris

o cerere de a-i fi date implantele la sfârșitul lunii septembrie. Când a venit să ceară implantele a comunicat că are nevoie de bani pentru a continua tratamentul fiicei. După ce a scris cerere de a-i fi restituite implantele a mers la mai multe organe de stat și nici un folos, i se spunea că degeaba merg la ei, doar poliția de frontieră într-adevăr s-a apucat de cercetarea cazului dat. A menționat că toamna nu s-a adresat în instanța de judecată deoarece era peste hotare și nu avea timp, după ce a lăsat fata peste hotare, a venit și a depus o cerere în instanță. A depus o cerere de chemare în judecată adresată Judecătoriei Rîscani.

Fiind audiată suplimentar în ședința de judecată în instanță de apel în calitate de parte vătămată cet. ***** a declarat, că î-și menține deplin declarațiile date anterior în calitate de parte vătămată în ședință de judecată în instanța de fond și cele date la urmărirea penală și la întrebarea avocatului Popa a declarat că când a achitat banii și a făcut înțelegerea nu a avut toată suma, spunându-i lui ***** că nu are atâtea bani, trebuiau 72 000 lei și a înțeles că el poate să aducă aceste implanturi. În momentul când a avut suma de 31 420 lei pe care i-a dat contabilului ***** fiind în birou, de la început nu era de acord să dea banii dar contabilul i-a zis că îi va da în rate și ea a semnat actul dar implanturile urmau a fi aduse peste o lună.

A avut încredere în ***** deoarece avea nevoie de acele implanturi, semnând de nevoie, contabilul zicându-i să semneze deoarece restul banilor îi va achita în rate.

Menționează că atunci când a semnat recipisa ca să fie vândute implanturile a fost din propria inițiativă.

La întrebarea acuzatorului de stat a comunicat că până la moment nu i s-a restituit nimic, i s-a spus că i se vor întoarce câte 5000 lei dar nu i s-a întors nimic. Fiica sa se află peste hotare, cu ea comunică doar online, aceasta nu a fost operată, implantele nu i-au fost montate, nici nu le-a văzut. Susține că a așteptat implantele o lună apoi a mers de două ori la ***** să întrebe însă implanturile nu erau.

În luna septembrie ***** a avut o întâlnire cu ***** . Menționează că a găsit în altă parte terapie manuală iar la moment a rămas și fără implanturi și fără bani. Nu cunoaște dacă aceste implanturi pot fi aplicate în alte scopuri și la alte persoane.

La întrebarea avocatului ***** a comunicat că a achitat deoarece așa i-a comunicat ***** . A fost la poliție și nimeni nu i-a făcut dreptate, ulterior a fost la poliția de frontieră unde i s-a făcut dreptate.

Susține că nu aveau nevoie de aceste implanturi, dl ***** spunând că le va vinde și îi va întoarce banii dar nu i s-a întors nimic. Comunică că a solicitat să fie vândute implanturile pentru a-i fi restituiți banii.

La întrebarea inculpatului partea vătămată a comunicat că, înțelegerea a avut-o cu dl *****, din companie nu cunoaște pe nimeni decât pe contabil și inculpat, totul fiind organizat de contabil și dl *****. Consideră că dl ***** este vinovat de cele întâmplate, a avut încredere în el și a așteptat implanturile o lună, însă acestea nu au fost nici peste o lună dar fiica sa urma a fi operată.

Declară că nu a primit nimic de la *****. A refuzat să achite datoria deoarece nu au fost aduse implanturile. A solicitat să se fie vândute implanturile deoarece nu putea să mai aștepte, găsind un loc unde se puteau trata. Susține că nimeni nu i-a întors nimic iar când a fost la dl ***** în birou l-a văzut doar pe ultimul, contabilul nu era și nu-și amintește dacă inculpatul i-a zis să scrie o cerere;

- *conținutul declarațiilor martorului ******, date în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe potrivit cărora urmează că, îl cunoaște pe ***** care este fostul său angajator și pe ***** la fel o cunoaște, ea a fost clientul întreprinderii în care a activat. Cu partea vătămată a făcut cunoștință după câteva ori când ea a venit la întreprinderea unde activa, ea a venit de câteva ori cu rugămintea să fie ajutată, astfel a fost decis să-i fi oferite implante în rate. Implantele el le-a oferit părții vătămate, iar partea vătămată a achitat o anumită parte din suma de bani. El le-a ambalat implantele în pachet și i le-a oferit părții vătămate. Iar după o perioadă de timp partea vătămată a venit și a spus să- i fie restituită înapoi suma de bani comunicând că nu a luat nici un implant de la companie.

La întrebările procurorului, martorul ***** a comunicat că ei procurau implantele din Turcia, fiind oficial importate prin vamă oficial. Fiecare implant are un număr de identificare. În contract este indicată doar suma implantelor, nu este identificat numărul. Cu partea vătămată a fost încheiat un contract, încă în contract nu este indicat numărul articolului. A menționat, că lista implantelor este adusă de client, iar dacă aveau aceste implante le ofereau, dacă nu le comandau. A subliniat martorul ***** că el a pus pe masă implantele oferite părții vătămate, această transmitere nu ține minte unde a avut loc, încă după logică partea vătămată urma să i-a implantele, însă el nu a văzut cum partea vătămată a plecat cu implantele. Acestea au fost oferite părții vătămate față de domnul ***** în cabinetul acestuia. Implantele părții vătămate nu le-a mai văzut. Când au fost transmise implantele către partea vătămată, a fost încheiat contractul, factura și cecul, totul s-a întâmplat într-o zi. De obicei le ofereau implantele clienților, însă uneori le ofereau medicului, domnul ***** decidea acest lucru. A indicat, că după câte ține minte fiica părții vătămate nu a dispus de operație deoarece medicul acesteia o căuta, apoi mai târziu a apărut partea

vătămată și a spus că dorește restituirea banilor, după câte cunoaște aceasta a fost în Rusia la un medic și a avut rezultate acolo. A comunicat că Implants sunt diferite după diametru și lungime, medicul decide ce fel de implants sunt necesare însă nu ține minte dacă în cazul dat era un implant individual sau unul comun. A mai indicat că nu erau unica companie care ne ocupau cu importul implantelor.

La întrebările avocatului inculpatului, martorul ***** a indicat că a doua parte de bani partea vătămată nu știe când urma să o transmită, nu era stabilit un termen fix. Operația era preconizată după ce vor fi remise implants, peste una, două săptămâni. Toate implants au fost trecute prin vamă, personal nu pot fi introduse implants în țară. Ambasadorul posibil că putea să introducă astfel de implants în țară. Mai întâi se face comanda de implants, acestea sunt fabricate, apoi se transferă banii, și doar apoi sunt transmise implants aici la noi prin avion, apoi se face o autorizație iar la vamă prin broker se devamează aceste implants și apoi acestea ajung la companie.

La întrebările inculpatului, martorul ***** a declarat că el întocmea contractele în privința implantelor. Când pacientul vine după implants acestea se oferă de obicei în cabinetul domnului *****. Copia actelor personale ale clienților se efectua în cabinetul său unde era xerox. Certificatul părții vătămate l-a luat personal. În septembrie când a venit partea vătămată s-a depistat că aceasta nu a achita total suma stabilită și a spus că implants acesta nu le-a primit. Din declarațiile părții vătămate doar toamna aceasta a depistat că nu a primit implants. Compania i-a trimis părții vătămate anumite scrisori cu privire la datori acesteia. După acest caz la întreprindere au venit verificări de la poliția de frontieră, de la Fisc și de la anticorupție. Acestor persoane le-au fost prezentate facturile și aparatul de casă. A menționat că el a oferit cu siguranță implants părții vătămate.

La întrebarea părții vătămate, martorul ***** a menționat că i-a transmis Stepanidei ***** implants vara, însă nu ține minte la ce dată.

Fiind audiat suplimentar în instanța de apel în calitate de martor cet. ***** a declarat, că î-și menține deplin declarațiile date anterior în calitate de martor în ședință de judecată în instanța de fond și cele date la urmărirea penală și la întrebarea acuzatorului de stat a declarat că deținea funcția de manager, comunicarea cu clienții intrând în obligațiile acestuia dacă era la oficiu. Susține că personal a transmis implanturile, fiind în biroul de vizavi de biroul inculpatului, la transmiterea acestora fiind doar el și partea vătămată. Ulterior partea

vătămată a plecat în biroul lui ***** și nu a văzut ca să iasă cu implanturile.

Cu ***** au fost câteva vizite deoarece aveau probleme financiare și nu ține minte că a trecut mult timp. Implanturile se transmit după achitarea sumei integrale. Consideră că a fost o înțelegere între partea vătămată și dl *****. Situația lui ***** nu-și amintește dacă era urgentă.

La întrebarea avocatului a comunicat că la transmitere implanturile au fost puse într-o sacoșă neagră, atunci se ocupau cu monoaxale și poleaxale care se înșurubează în os și susțin vertebrele, familia și numele fiind scrise de el iar în contabilitate nu-și amintește cum a fost reflectată suma dată. Nu a raportat la fisc suma restantă. Nu a pus suma de la ei, probabil că a fost achitată. Nu a transmis implanturile direct medicului deoarece vine clientul și i se transmit însă nu ă-și amintește poate sunt și cazuri când se transmit medicului.

La întrebarea părții vătămate ***** a comunicat că o cunoaște pe dna ***** precum și pe fiica acesteia, aceasta a vrut să facă operație dar ulterior a refuzat. Nu ține minte pe ce dată au fost date implanturile dar î-și amintește că le-a transmis personal dnei.

Menționează că nu a primit bani dar a transmis implanturile, această întrebare urmează a fi adresată dlui *****.

La întrebarea lui ***** martorul ***** comunică faptul că nu au fost conflicte dintre cele 56 persoane, fiind cazuri când implanturile se eliberau la cerere chiar și în ore târzii de noapte. Susține că a eliberat implanturi la miezul nopții. Cine a întocmit factura din 18.04.2012 nu cunoaște dar semnătura este a sa (f.d.14 Vol. I).

Susține că contabilului informația îi era furnizată de martor sau directorul firmei.

La întrebarea avocatului ***** a comunicat că de devamare sa ocupat el. Nu poate confirma dacă erau achitate implanturile;

- *conținutul declarațiilor martorului ****** date în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe potrivit căroră, îi cunoaște pe ***** și ***** doar din raporturile profesionale. A menționat că este medic se ocupă cu operații chirurgicale ce ține de colana vertebrală. Astfel cu aproximativ 5-7 ani în urmă la el a venit *****, cu fiica sa care avea o problemă la coloana vertebrală care era deformată, ceea ce se numește „scolioză”, gradul de deformare a coloanei vertebrale era mare care după indicii medicali necesita tratament medical, astfel acesteia i sa propus tratament chirurgical. A indicat că pentru a efectua așa operație este necesară o sistemă care se numește „Contrei Diubiset” cu ajutorul căruia se reduce resedmitatea și se

menține, acest dispozitiv în Cetrul Mamei și a Copilului nu este. Acesta este un dispozitiv care are multe șuruburi. I-a indicat Stepanidei ***** ce dimensiuni și ce piese trebuiesc, i-a prescris o rețetă, și a direcționat-o la firma unde le poate procura. Pe atunci erau puține companii care se ocupau de așa ceva. Detalii nu ține minte, știe doar că doamna ***** Stepandia a venit după ceva timp și i-a zis că a fost la tratament în Caucaz, un tratament nechirurgical. Mai apoi a mai fost de câteva ori și l-a informat că fiica se simte mai bine și au apărut probleme cu compania ce urma să le dea implanturi. A mai văzut radiogramele fiicei lui ***** însă cele în dinamică nu le-a văzut. A subliniar martorul că sunt principii mondiale primite de specialiști care prescriu un tratament special de urmat a pacientului cu diformitatea până la 30 grade prin chineto-terapie, iar diformitatea de 35 la 50 grade este chineto-terapia plus corsaj, diformitatea mai mult de 50 grade necesita tratament chirurgical.

La întrebările procurorului, martorul ***** a menționat că dat fiind faptul că erau probleme cu importul de implantate, l-a rugat pe ***** și au mers în Turcia unde au văzut materialele. El personal a trimis-o pe ***** la ***** pentru a procura implantate, deoarece doar el și se ocupa cu importul de implantate. A menționat, că a trecut ceva timp cât ***** a fost cu fiica sa la tratament, apoi deja s-a refuzat de acesta. A comunicat martorul ***** că implantate la el personal nu au fost aduse nici de către ***** și nici de către *****. Din spusele doamnei ***** i-a zis că a achitat jumătate de preț pentru implantate. apoi a plecat la tratament și când s-a întors s-a refuzat de ele, și probabil atunci deja a solicitat să-i fie întorși banii. A indicat că implantul este general, dar caracteristica este pentru fiecare persoană individual după grosime, de aici și prețul poate să difere, acesta este din titan, el este preconizat pentru o anumită vârstă deoarece omul crește. Astfel de operații chirurgicale mai face profesorul Caproș. A menționat martorul ***** că partea vătămată ***** nu putea face nimic cu acest implant, decât să îl folosească pentru fiica sa deoarece acesta este unul specific. Pe fiica părții vătămate nu a văzut-o, nici radiograma acesteia nu a văzut-o și nici nu cunoaște dacă aceasta a fost operată deoarece el personal nu a operat-o. Careva urme de operații la fiica lui ***** nu a observat. A subliniat martorul că este dovedit științific că pacienții de gradul 4 pot avea rezultate bune doar cu ajutorul implantelor. A menționat că a mai fost audiat în privința activității lui Ghleici Fiodor cu privire la implantate, însă nu ține minte dacă anume pe cauza doamnei *****.

La întrebările avocatului părții vătămate, martorul ***** a menționat că cu ***** despre prețul implantelor nu a discutat deoarece nu îl interesează această problemă, fiecare compania are prețul său pentru produs,

însă la general prețul implantului deviază de la unul la altul în dependență de piese și dimensiunea acestora. După câte cunoaște ***** a mers personal cu rețeta sa la companie să procure implantele prescrise. El era încrezut în acea companie și de aceea i-a recomandat doamnei Stepanida să meargă acolo, deoarece implantate sunt diferite, inclusiv și chineze, iar aceasta este foarte important pentru un chirurg. Apoi ***** i-a comunicat că ***** i-a refuzat să îi restituie banii.

La întrebarea părții vătămate, martorul ***** a comunicat că operația chirurgicală nu a avut posibilitatea să o facă deoarece nu dispunea de implantate.

La întrebarea inculpatului, martorul ***** a comunicat că probleme de genul dat cu alți pacienți nu au mai avut loc și careva reclamații în ceea ce ține de calitatea și felul servirii la fel nu au fost. A indicat că implantate sunt sigilate de aceea un chirurg nu crede că s-ar apuca să facă un schimb în acesta, însă o companie crede că ar putea face schimburi de așa gen.

Fiind audiat suplimentar în instanța de apel în calitate de martor cet. ***** Nicolai a declarat, că își menține deplin declarațiile date anterior în calitate de martor în ședință de judecată în instanța de fond și cele date la urmărirea penală și la întrebarea acuzatorului de stat a declarat că o cunoaște pe ***** redirectionând-o la *****, ultimul importând implanturi. Când a consultat pacienta, aceasta avea deformitate și după cunoștințele sale și datele din literatura de specialitate unica metodă de tratament era chirurgical, utilizarea implantelor fiind necesară cu cât mai repede cu atât mai bine. În practică nu a avut cazuri ca pacientul să refuze. Susține că compania lui *****aducea implanturile în instituție sau le lua el personal. Pacienții nu aduceau personal implanturile, acestea fiind personalizate, pacientul care le comanda nu putea face altceva cu ele.

La întrebarea avocatului Rusu martorul a comunicat că implanturile se aduc instituției și nu lui personal, fiind date la cerința farmaciei.

La întrebarea lui ***** martorul a comunicat că cunoaște că a fost la el, indicându-i operație și că ulterior a plecat în Caucaz la tratament, el nefiind împotriva.

La întrebarea inculpatului ***** martorul a comunicat că din partida implantelor dăruite spitalului ei folosesc unele părți la necesitate prin metoda selecției de înlocuire, fiind cazuri când implanturile sau părți din ele au fost preschimbate în dependență de situația pacientului.

- *conținutul declarațiilor martorului ****** date în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe potrivit căroră, suferă din copilărie de scolioză și în anul 2012 s-a adresat la Centrul Mamei și al Copilului, la medicul Nicolae *****. Dumnealui i-a propus un tratament chirurgical, era împreună cu mama sa. Medicul ***** Nicoolae i-a zis să meargă la compania SRL „Vetuga-Zemif” pentru a procura implantele necesare. Domnul ***** a făcut o radiografie la Centrul German, însă nu s-au făcut careva măsurări exacte pentru implantate. Au mers la compania SRL „Vetuga-Zemif” care se afla pe str. Uzinelor, acolo mama sa a comunicat cu administratorul ***** , acolo mai era o doamnă. ***** le-a comunicat că implantele sunt din Germania, că sunt foarte bune, a făcut o descriere a acestui produs, ulterior a menționat că în două săptămâni dacă se decid comanda ajunge. Ei nu dețineau suma complet și mama sa l-a ruga pe ***** dacă este posibil să achite în rate suma pentru implantate, la care el a fost de acord. La acel moment nu cunoșteau care este suma integrală. În prima zi nu au scris nici un contract și nu au achitat careva sume de bani. Ulterior când s-a achitat prima tranșă de bani s-a efectuat și un contract. Mama sa a achitat jumătate din sumă și peste două săptămâni urma sa aibă loc intervenția chirurgicală la Centrul mamei și al Copilului. Apoi s-au adresat la centrul mamei și al copilului după ce au avut toate actele în regulă pentru internare, însă domnul Nicolae ***** le-a comunicat că la moment este cald afara și nu este recomandat să se efectueze tratamentul în acea perioada de timp. Nu își aduce aminte ce lună a anului era, își aduce aminte că era cald. Apoi când au venit în luna septembrie-octombrie la Centrul Mamei și al Copilului, i s-a comunicat că medicul ***** este în concediu și nu poate fi efectuat tratamentul chirurgical. După care ei deja și-au dat seama că este ceva la mijloc, si au decis să meargă undeva în altă parte. Implantele personal nu le-a văzut, din spusele mamei sale declarate de *****i s-a spus că implantele au fost înmânate mamei, aceasta consideră că nu este posibil dat fiind că sunt persoane fizice și aceste se înmânează doar medicului ce este responsabil de intervenția chirurgicală. Apoi au refuzat categoric tratamentul chirurgical pentru că au decis să facă tratament manual deoarece a fost amânată cel puțin de două ori operația. Apoi au mers peste hotare și au făcut tratament manual fără intervenție chirurgicală și chiar este foarte fericită că a făcut acest lucru.

La întrebările procurorului, martorul ***** a declarat, că a așteptat aproximativ jumătate de an de la momentul ce au dat comandă de implantate pînă a merge la alt medic. După un an deja fiind plecată peste hotare, la tratamentul manual, a fost efectuat un apel telefonic de la Spital, la telefonul fix, tatăl ei a răspuns dar deja au refuzat deoarece erau peste

hotare la tratament. Prima rată a fost achitată în suma de 30 000 lei, acești bani au fost agonisiți din vânzarea animalelor domestice și economiile familiei. în timp de jumătate de an cât erau în așteptarea intervenției chirurgicale, au mers în jur de 2-3 ori la Centrul Mamei și al Copilului, iar la domnul *****au fost o dată, acesta comunicându-le că încă nu sunt implantele, la dumnealui erau careva implantе în niște cutii dar le- a comunicat că nu sunt ale lor deoarece ale acestora încă nu au venit. Aceste implantе domnul Nicolae ***** i-a comunicat că sunt implantе exact pentru ea, după măsurile efectuate. A menționat că dacă aceste implantе există ar dori ca acestea să fie donate cuiva. A indicat că mama sa nu a primit implantеle. După ce au revenit de peste hotare s-au adresat la domnul *****, care le-a comunicat că din gradul 4 a revenit în 3, după 2 ani de tratament peste hotare.

La întrebarea avocatului părții vătămate, martorul ***** a declarat că către domnul ***** mama sa personal s-a adresat de foarte multe ori să îi restituie banii pentru implantе, însă ea personal nu s-a adresat.

La întrebările părții vătămate, martorul ***** a declarat că, tratamentul ce l-a făcut peste hotare este foarte bun. și va fi mai bun. Tratamentul manual crede că va dura încă 1-2 ani maximum 3. Acum tratamentul îl face în Cecenia. I s-a comunicat că trebuie să procure un corset ce se realizează în Franța. A făcut rost de acest corset și medicul i-a explicat că trebuie să îl poarte de 4 ori pe zi și o dată la jumătate de an trebuie modificat și așa va dura pîna va avea rezultate mai bune. Nu poate comunica care sunt cheltuielile însă sunt niște sume mari. A menționat că nu s-a așteptat la așa rezultate din partea lui domnul *****. a avut încredere în el că va fi operată, dar din păcate au fost doar promisiuni. Consideră că domnul *****urmează să restituie acei bani.

La întrebările avocatului inculpatului, martorul ***** a declarat că. domnul ***** personal i-a comunicat că implantеle nu se înmânează persoanei fizice și nu cunoaște nici dacă domnul ***** a primit implantеle date. Nu cunoaște despre careva cerere scrisă de mama sa de a fi realizate implantеle. posibil că aceasta a scris această cerere cu scopul de a returna banii, deoarece posibil domnul ***** la acel moment nu avea banii.

La întrebările inculpatului, martorul ***** a declarat că ea a fost de două ori la domnul ***** la companie. însă la momentul încheierii contractului cu „Ventuga-Zemif” SRL nu a participat. A menționat că confirmă că semnătura de pe rețetă și de pe contractul de vânzare-cumpărarea aparține mamei sale. însă nu cunoaște despre o careva factură. în anul 2012 a plecat la Moscova aproximativ vara. iar în Rusia s-a tratat

aproximativ 5-6 ani. în Franța a mers doar pentru a procura corsetul. Bani pentru tratament i-a luat de la părinți și frați, precum și de la unele asociații, de exemplu „Metalferos” SRL. „Caritate.MD”.

La întrebarea instanței de judecată, martorul ***** a declarat că la acel moment avea 16-17 ani. Acum domicilează în sat. a revenit de peste hotare. A finisat liceul însă nu a avut posibilitate să facă studii deoarece permanent era plecată la tratament care avea loc în Cecemia, Lingușetia. A ales clinică din Cecenia deoarece a avut rezultate. însă nu cunoaște ce sumă de bani s-a achitat pentru tratament.

Fiind audiată suplimentar în calitate de martor cet. ***** a declarat, că își menține deplin declarațiile date anterior în calitate de martor în ședință de judecată în instanța de fond și la întrebarea acuzatorului de stat a declarat că nu a avut intervenție chirurgicală și nu i-au fost implantate implanturile, nu a văzut implanturile comandate de mama sa, *****. A renunțat la intervenție deoarece au fost trei îndreptări, și anume că a fost prea cald afară și apoi că ***** Nicolai era în concediu, iar în final au găsit alte căi și au decis să meargă să facă tratament manual nefiind necesară intervenția chirurgicală, după care se simnte mult mai bine.

7.1. De asemenea acuzarea consideră că vinovăția inculpatului ***** se confirmă și prin următoarele materiale ale cauzei penale:

- contractul de vânzare cumpărare nr. 10 din 23.02.2012 dintre „Ventuga Zemif” și ***** (f.d.12-13 Vol. I);
- foaie de parcurs seria PA nr. 0463045 din 18 aprilie 2012 (Volumul I. f.d.14);
- actele cu privire la relațiile de vânzare-cumpărare (f.d.14-40 Vol. I);
- factura nr. 0463045 din 18 aprilie 2012 prin care implanturile au fost livrate lui ***** (f.d.14 Vol. I);
- chitanță din 20 aprilie 2012 potrivit căreia a fost achitată suma de 31 420 lei (Volumul I. f.d.15);
- factură nr. 5 din 23 februarie 2012. potrivit căreia suma spre achitare este de 6197 dolari SUA (Volumul I. f.d.16);
- copia cererii depuse de ***** din 18.01.2012 către SRL „Vetuga Zemif” în care indică că se refuză de operație și solicită și solicită a fi vândute implanturile comandate și să-i fie restituită suma achitată (f.d.41 Vol. I);
- răspunsul nr. 27/02-1466 din 26.04.2013 a Agenției pentru Protecția Consumatorului (Volumul I. f.d.28);
- pretenția din 09 aprilie 2013 a SRL „Ventuga-Zemif” adresată Stepanidei ***** (Volumul I. f.d.37);

- rețeta din 22 februarie 2012, eliberată de medicul ***** (Volumul I. f.d.38);
- dispoziție de plată din 25 februarie 2014 a sumei de 300 lei (Volumul I. f.d.39);
- cererile doamnei ***** din 18 octombrie 2012 și 25 februarie 2014 (Volumul I. f.d.40-41);
- proces-verbal de confruntare între partea vătămată ***** și martorul *****, în procesul căreia partea vătămată ***** pe deplin a susținut declarațiile depuse anterior (Volumul I. f.d.60);
- informația nr. 01-13/807 din 05.08.2014 prezentată de Institutul mamei și copilului conform căreia părinții au achitat suma de 31 420 lei pentru implanturi din totalul de 72 972 lei (f.d. 63 Vol. I);
- informația nr. 01-13/807 din 05.08.2014 prezentată de Institutul mamei și copilului conform căreia copilul ***** nu a fost spitalizată pentru pregătirea preoperatorie și nici de o companie nu au fost transmise implanturile medicale cu destinație pentru tratament chirurgical (f.d.65 Vol. I);
- răspunsul nr. 28/07-10770 din 04 august 2014 a Serviciului Vamal Departamentul venituri și control vamal, conform căruia în bazele de date nu au fost identificată marfa cu parametrul tehnic Ti6A14Veli în perioada anilor 01.01.2011-31.07.2014, iar conform tabelului prezentat în anul 2012, SRL „Ventuga Zemif” a importat doar două poziții „implanturi ortopedice spinal” din Turcia suma de 19 377 și 170 922 lei (f.d.68-69 Vol. I);
- actele privind importul bunurilor de către SRL „Vetuga Zemif”, facturi fiscale, contracte în limba turcă (f.d.70-178 Volumul I);
- răspunsul nr. 28/07-12027 din 04 septembrie 2014 a Serviciului Vamal (Volumul I. f.d.71-178; Volumul II. f.d.1-89);
- contractul de vânzare-cumpărare nr. 10 din 23 februarie 2012 (Volumul II. f.d.121-122);
- procesul-verbal de confruntare între partea vătămată ***** și bănuitul ***** în procesul căreia partea vătămată ***** pe deplin a susținut declarațiile depuse anterior (Volumul II. f.d. 127-129);
- proces verbal de informare despre finalizarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale prin care se atestă că la finele urmăririi penale nu au fost înaintate careva cereri sau careva probe nu au fost contestate, și nu s-a făcut uz de prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală (f.d.147-152 Vol. II și Vol. III);
- acțiunea civilă înaintată de ***** prin care ultima pretinde încasarea prejudiciului material și moral (f.d.74 Vol. III).

7.2. Totodată, în vederea respectării unui proces echitabil și garantării dreptului la apărare a inculpatului ***** instanța de fond a supus cercetării următoarele probe ale apărării, și anume:

- *conținutul declarațiilor martorului ****** care fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că îl cunoaște pe *****, au avut relații de angajat - angajator, iar pe partea vătămată o ține minte în legătură cu activitatea sa. În compania „Ventuga-Zemif” SRL a activat în calitate de contabil, această companie avea genul de activitate: producerea produselor agricole, transportul internațional, comercializarea implantelor medicale. Partea vătămată a fost clientul companiei ”Ventuga-Zemif ” SRL, ea s-a adresat către companie cu necesitate procurării unui implant, în contract era indicat mărimea și cantitate implantului, dat fiind că compania le comanda, însă nu le producea. ***** le-a comandat, au semnat contractul și a așteptat sosirea implantului deoarece aceasta dura aproximativ 2-3 săptămânii ca acestea să fie aduse din Turcia. Când compania a primit implantele au anunțat-o pe partea vătămată despre aceasta, ea a venit și și-a cerut scuze că nu poate achita toată suma deodată însă ea avea nevoie de implante. Compania a mers în întâmpinare, i-a eliberat întregul complet de implante în sumă de 72 972 lei, ea nu avea acești bani și a achitat doar o parte din această sumă, mai puțin de 50 de procente, ei i-au eliberat bonul, și l-a transmiterea implantului ea a semnat factura, a achitat 31 420 lei și a spus că în decurs de 2-3 luni va achita suma totală. Din partea ei ca contabil operațiunea a fost încheiată mai departe ea cu partea vătămată nu s-a mai întâlnit, factura a fost semnată personal de către partea vătămată, semnătura era aceeași ca în buletin. Astfel a rămas datorie debitorială din partea părții vătămate, ei au sunat-o și au anunțat-o pe partea vătămată, însă ea spus că în decurs de 2 luni va achita suma datorată, apoi când au mai telefonat o nu au mai putut să o găsească pe ea. A indicat că toate declarațiile vamale demonstrează fapta primirii implantului. Apoi partea vătămată a scris cerere ca să fie restituite implantele, și să îi fie restituită suma achitată, în legătură cu situația familială și faptul că nu a fost efectuată operația. ***** a chemat-o și a întrebat-o care este situația cu partea vătămată, și ea i-a comunicat că aceasta are o încă datorie față de companie, este debitor. După această discuție cu *****, în toamna anului 2012 au venit mai multe verificări de la poliția economică, au verificat achitarea implantelor în sumă de 31 420 de lei, la fel a fost verificat legalitatea acestui contract, primirea și transmiterea implantului, pe această operațiune nu au fost depistate careva încălcări, a mai fost însă o verificare de la poliția economică, revizia și control de la FISC, în legătură cu întreaga activitate a companiei „Ventuga-

Zemif SRL, însă concret în legătură cu această operațiune încălcări nu au fost depistate.

La întrebările procurorului, martorul ***** a comunicat că persoana venea și comanda anumite implantate recomandate de medici, și doar în baza recomandării medicilor se comandau aceste implantate în Turcia. A menționat că nu poate spune concret cum au fost importate implantele părții vătămate, însă ele au fost importate. A indicat că se scrie o factură, persoana primește implantele și semnează în factură că a primit bunurile. A subliniat martorul ***** că ea personal a văzut cum partea vătămată a primit implantele, însă ea este contabil și nu știe dacă a avut loc intervenția chirurgicală. Partea vătămată personal cu ea nu a vorbit cu privire la returnarea implantului și a banilor achitați de aceasta, ea doar a scris o cerere. Partea vătămată putea să vândă aceste implanturi și altor persoane deoarece avea pașaport pe acestea, era deja proprietate sa. A indicat că nu știe pentru cine a procurat partea vătămată implantele.

La întrebările instanței de judecată, martorul ***** a comunicat că ea personal a văzut implantele. acestea arătau ca niște șuruburi, stativ. Implantele au fost transmise părții vătămate când aceasta a achitat factura față de ea. Implantele au fost transmise părții vătămate în baza facturii, acolo este indicat că le-a primit. în factură era indicată toată suma. însă doamna ***** nu a achitat toată suma, data achitării sumei nu permanent corespunde cu data emiterii facturii sau data primarii. Contractul a fost întocmit la data de 23 februarie 2012 iar factura este din 18 aprilie 2012, ea a întocmit factura. A menționat că a comandat aceste implantate în baza unui invoice, unei companii turcești, în baza contractului cu firma turcească, nu ține minte cum se numea compania turcească. Aceste implantate cel mai des ne erau transmise prin aeroport, acestea veneau pe cale aeriană. A răspuns că nu ține minte dacă în extrasul companiei "Ventuga-Zemif" SRL era indicat ca gen de activitatea comercializarea implantelor, însă compania are dreptul să efectueze aceste activități dacă are o autorizație, însă nu ține minte dacă compania "Ventuga-Zemif" SRL avea această autorizație. A menționat că nu ține minte pe ce perioadă era încheiat contract cu compania turcească și nu știe de ce partea vătămată a declarat că nu a primit nici un implant.

8. În urma cercetării probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, Colegiul Penal consideră că, circumstanțele la care se referă instanța de fond nu cad sub incidența pct. 4) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală.

Or, cercetând declarațiile martorilor audiați precum și înscrisurile anexate la materialele cauzei penale, Colegiul Penal ajunge la concluzia că, *****, acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, urmează a fi achitat pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

*Inculpatul ***** fiind audiat în cadrul ședinței instanței de apel a susținut pe deplin declarațiile oferite la urmărirea penală și în instanța de fond, potrivit cărora nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și a comunicat că, la data de 23 februarie 2012. îndeplinea funcția de administrator SRL „Vetuga-Zemif”. Precum și majoritatea cumpărătorilor, la companie s-a adresat cet. ***** cu solicitarea de a-i fi vândute implantele medicale de care are nevoie pentru operația chirurgicală a fiicei sale de înlăturare a scoliozei. în acea zi. Macoveei Stepanida a venit la companie cu o rețetă emisă de profesorul *****, în care era indicat ce implantate erau necesare pentru fiica ei. Conform procedurii stabilite, a chemat managerul companiei, responsabil de evidența și emiterea implantelor și i-a zis să pregătească actele necesare, contractul de vânzare - cumpărare. întocmirea solicitării etc. Peste o perioadă de timp. managerul ***** și cumpărătorul ***** s-au întors cu actele în regulă pentru a fi semnate. Au semnat contractul și i-a comunicat Stepanidei ***** în continuare să țină legătura deja cu managerul *****. La data de 18 aprilie 2012 conform facturii prezentate cu nr. 0463045. seria PA. doamnei ***** i-au fost eliberate implantele la prețul de 72 972. 78 lei. Peste două zile după ce a fost eliberată marfa, la data de 20 aprilie 2012 doamna ***** a venit la companie și a achitat o parte din datorie în sumă de 31 420 lei. conform bonului nr. 36. Restul sumei ***** a promis că va achita în timpul apropiat. A atras atenția că nici la data de 18 aprilie 2012. în momentul eliberării mărfii și nici la 20 aprilie 2012. în momentul achitării parțiale a datoriei. ***** nu a comunicat că marfa nu este recepționată de către aceasta. Apoi ***** a dispărut. Managerul și contabilul companiei de nenumărate ori i-au comunicat că doamna ***** a dispărut și nu o pot găsi și aceasta are o datorie față de companie în mărime de 41 552. 78 lei. Rudele acesteia comunicau, că ea este în Rusia și nu cunosc când se va reîntoarce. Profesorul Nicolai ***** asemenea i-a comunicat că nu a văzut-o pe ***** care nici la intervenția chirurgicală nu s-a prezentat. Peste jumătate de an. toamna, la dat de 18 octombrie 2012. la companie s-a prezentat *****, care a fost întrebată unde a dispărut, la care ea. i-a comunicat că tor acest timp a fost în Rusia, i-a povestit cum a petrecut timpul în Caucaz. Totodată ***** a menționat, că se refuză de intervenția chirurgicală și solicită să fie vândute implantele sale. Atunci inculpatul ***** a chemat managerul ***** și i-a*

comunicat să se ocupe de această întrebare. Peste câteva minute. ***** și ***** s-au reîntors în biroul său. iar ***** i-a comunicat că ***** afirmă că nu a primit implantele și respectiv implantele nu sunt. Auzind aceste declarații a solicitat să se apropie în birou și contabilă *****. Atât contabilă ***** cât și managerul ***** , au susținut că implantele medicale au fost eliberate către ***** la data de 18 aprilie 2012. care se confirmă prin cele două semnături ale acesteia de pe factura seria PA nr. 0463045. la rubrica: „am primit marfa”. Auzind aceste declarații contradictorii, a rămas confuz deoarece astfel de situații în practica lui nu s-au mai întâmplat. Ascultându-i pe toți. stătea la dubii cu privire la ambele părți. A întrebat-o pe doamna ***** de ce a informat despre faptul că nu a primit marfa abia peste jumătate de an. și nu a comunicat acest fapt la 18 sau 20 aprilie. însă un răspuns clar nu a primit. Atunci i-a propus doamnei Stepanida să se adreseze la organele de drept pentru verificarea acestor circumstanțe, inclusiv și contabilitatea companiei , dat fiind faptul că el nu este în drept să anuleze careva acte financiare existente. Peste ceva timp la companie au fost efectuate mai multe verificări de către organele de drept și structurile de control financiar, în rezultatul efectuării verificărilor careva încălcări nu au fost depistate. La data de 09 aprilie 2013 a indicat contabilului să întocmească și să expedieze o pretenție cu privire la suma care a rămas să fie achitată de către *****. La data de 22 iulie 2013 a fost eliberat din funcția de director al SRL „Ventuga-Zenif”, în legătură cu numirea sa în funcția de Ambasador și reprezentant permanent al unei organizații internaționale, interguvernamentale în Republica Moldova iar în funcția sa a fost *****.

A adăugat că la data de 25 februarie 2014, ***** l-a telefonat și l-a întrebat dacă are posibilitatea să se întâlnească cu ea și i-a comunicat că este pe loc și poate să se apropie. Venind la el, ***** a comunicat că plângerea sa a fost respinsă, și a solicitat un ajutor material pentru o nouă plecare în Rusia. I-a propus să întocmească o cerere cu privire la acordarea ajutorului material adresată Asociației „Moldova mea”, reprezentantul căreia era el. A solicitat contabilei asociației să verifice ce sume de bani există în casierie. Unde s-au adeverit că era suma de 300 de lei, care a fost eliberată doamnei ***** în calitate de ajutor financiar. I-a recomandat să inițieze o cerere de chemare în judecată în ceea ce ține de problema implantelor, dacă consideră că are dreptate. În anul 2016 a aflat că poliția de frontieră a intentat un dosar penal în privința sa, la cererea lui *****. A menționat, că ceea ce a indicat poliția în actul de învinuire, este un absurd, fiind un ordin politic direct. A indicat, că poliția intenționat a falsificat materialele cauzei, prezentând informație falsă cu privire la faptul că astfel de produs nu a fost importat, și

anume implantele medicale, însă în cauza penală sunt prezentate declarațiile vamale, care confirmă faptul importării implantelor medicale.

La întrebările avocatului, inculpatul ***** a indicat, că implantele erau importate de la compania „Timpsan”, care se află în orașul Izmir din Turcia. Compania dată mai exportă aceste produse și unor clinici, conform tenderelor câștigate. Inițial această companie nu a dorit să presteze astfel de servicii în Republica Moldova, însă mergând în Turcia cu profesorul ***** a reușit să îi convingă. A subliniat inculpatul că marfa ajungea la vamă și acolo era deja devamată conform legii.

La întrebările procurorului, inculpatul ***** a declarat, că procedura era foarte simplă, făceau solicitare, după ce acumulasem câțiva clienți și trimiteam în Turcia solicitarea, iar după expedierea solicitării, li se expedia marfa. ***** s-a adresat către ei la 23 februarie 2012. Iar, după ce vine cumpărătorul cu solicitare se îndeplinește contractul. La companie de obicei vin cumpărători de la secția traumatologia, cu o rețetă, de la diferite clinici unde se fac intervenții chirurgicale. A menționat că solicitarea părții vătămate a fost expedită cu alte solicitări, deoarece se expediază solicitări personale. În solicitare se indică mărimile produsului. A indicat inculpatul că când cumpărătorul vine în companie acolo se încheie un contract unde este solicitat un complet de implant, la acel contract se anexează o detaliu aparte conform rețetei medicului, după ce, cumpărătorul primește marfa, contabilă, eliberează factura de expediție. Un exemplar a acestui act este la cumpărător și altul la vânzător. După ce cumpărătorul primește marfa, el verifică conform actului dacă totul este la locul său, după ce se convinge că totul este conform rețetei, cumpărătorul se semnează cu două semnături. După ce a primit cumpărătorul marfa, o altă recipisă nu se eliberează. A menționat inculpatul ***** că dacă lipsește actul de transportare a mărfii, se confirmă proveniența mărfii printr-un act de transmitere. Fiecare persoană ce este cumpărător primește bon la produsul procurat, iar partea vătămată s-a întors benevol la companie peste două zile și nu a comunicat nici o pretenție în acest sens față de marfă. A subliniat că în companie este aparat ce eliberează bon de plată, iar ***** a primit acest bon de plată. A comunicat inculpatul că în companie nu există o persoană ce assemblează implantul complet, cumpărătorul primește detaliile aparte, iar chirurgul le strânge. A indicat inculpatul că există și alte companii care importă asemenea implant, și asemenea operații se efectuează de mai mulți profesori. Totodată a subliniat că orice marfă care o procuri, oricând poate fi vândută din nou.

La întrebările avocatului părții vătămate, inculpatul ***** a indicat că înainte de a veni ***** la companie, el a mai colaborat cu

profesorul *****. A menționat, ***** că facturile sunt completate de contabil și dacă există factura de expediție, nu este necesar să existe actul de predare-primire. Iar detalii despre implantate nu sunt indicate în acest act, deoarece ele sunt indicat în rețeta medicului.

Suplimentar fiind audiat în instanța de apel a declarat că, este de acord să facă declarații, susține declarațiile date în instanța de fond, învinuirea îi este clară, vina nu o recunoaște. Declară că, procurorul la ședința anterioară a menționat precum că implanturile medicinale furnizate în RM este scrisoare precum că aceste implanturi nu au trecut vama și precum că această marfă este contrabandă, eu îmi adresez întrebarea cum ei afirmă că marfa este o contrabandă însă nu a fost deschis nici un dosar penal în baza infracțiunii de contrabandă. Eu vă prezint acte care deja sunt la materialele dosarului și anume acest act este o declarație vamală, un act care se înregistrează la vama la importarea bunurilor. În instanța de fond nu a participat acest procuror dar altul, livrarea implanturilor sunt mărfuri care în permanență sunt aduse în țară pentru că bolnavii pot apărea pe neașteptate, având în experiență cazuri când a fost traumă și trebuia de urgență operația pentru a salva copilul, și nu erau în stoc, el dând ordonanță să fie mereu și de aceea livrarea este în permanență.

Anume din această perioadă a adus toate declarațiile vamale ale acestor produse, sunt licențe, autorizație este o procedură dificilă. Suplimentar susține că un implant este un dispozitiv ce este introdus în coloana vertebrală a oamenilor, fiind fixate în partea traumată a coloanei vertebrale. Chirurgul determină dimensiunea implanturilor, aceste detalii mici vin toate asamblate, sigilate de la producător, este un ambalaj special care nu are drept orișicine să îl deschidă dar doar chirurgul, în timpul operației sunt sigilate implanturile și ele trebuie să fie absolut sterile, șurubele sunt piese de rezervă, în felul următor vine ambalajul de peste hotare conform cerințelor adresate. Dacă este vertebră cerebrală măsura 40 sunt implanturi mai mici dacă sunt lombare sunt mai mari, totul în dependență de pacient, de aceea toate aceste șuruburi sunt de diferite dimensiuni în cazul în care suntem telefonați de către spitalul pentru copii și ne cer în regim de urgență aceste implanturi, fiecare detaliu a lui sunt sigilate, asamblate în parte fiecare special și nimeni nu are drepturi să le deschidă. Concretizează ceea ce a spus procurorul că individual pentru fiecare pacient este un anumit implant și nu poate fi aplicat la altă persoană.

Declară că înțelege că procurorul nu este un specialist universal, astfel că, peste tot sunt măsuri indiferent că sunt copii diferiți, dacă vine personal pentru o persoană nu înseamnă că nu pot fi utilizate la o altă persoană. Data trecută procurorul a spus că implanturile primite pentru o anumită persoană

nu pot fi utilizate pentru altă persoană, aceste documente contrazic și ele sunt aplicabile tuturor. În cazul lui *****, la data de 23 februarie a fost încheiat contractul, un caz asemănător a fost aduse implanturi pentru un anumit domn și peste un timp ei s-au răzgândit și au returnat implanturile și au scris că temporar se refuză de la operație și solicită să-i ajutăm să vândă implanturile, venind la ei cu implanturile, contabilă și managerul au primit implanturile care trebuie neapărat să fie în ambalaj și ei au dat aceste implanturi altui om și a-u returnat persoanei banii. Tot ce nu a făcut ***** este că nu a prezentat implanturile, afirmând că ea nu a primit implanturile, conform actelor care i-au fost prezentate lui ***** i s-au dat implanturile peste 2 zile de la aceasta ea a venit la contabilitate și a achitat o parte din datorie și apoi a dispărut pe jumătate de an și după declară că în genere nu a primit implanturile când a văzut o așa contradicție pe de o parte spune că nu a primit implanturile iar pe de o parte a achitat o parte din datorie.

Mai declară că la companie a fost control de la Ministerul Sănătății, Poliția Economică, au verificat stocul, actele și au refuzat cerința părții vătămate. Conform actelor de la contabilitate ***** are o datorie față de companie. După controlul care a fost la companie din partea Ministerul Sănătății și a Poliției Economice i-a propus lui ***** următoarele că dacă nu este de acord benevol să achite diferența de plată pentru că el nu are dreptul să conteste actele din contabilitate. Nu ține minte dacă la sfârșitul anului 2013 l-a chemat procurorul și i-a comunicat că pe numele său este depusă o plângere de escrocherie.

La întrebarea instanței inculpatul a comunicat că referitor la bani a sunat și rudele care i-a comunicat că partea vătămată este plecată peste hotare.

La întrebarea avocatului a comunicat că a avut contract de import și autorizație fiind-că fără ele nu se pot importa implanturile, autorizația este pentru fiecare partidă de implanturi, licența se dă odată pentru toată perioada de activitate iar pentru fiecare partidă trebuie să te prezinți la Ministerul Sănătății pentru autorizație. În declarație este trecut implant ortopedic spinal de modelul respectiv. În invoice este introdus denumirea, suma și numărul de implanturi. ***** a fost prezentă și ea a emis factura.

La întrebarea procurorului a comunicat că partea vătămată a fost invitată de Poliția de Frontieră, și nu confirmă și nici nu vrea să analizeze declarațiile lui *****, adresându-i o simplă întrebare doamnei că la data de 18 aprilie când a semnat factura că i s-a dat implantul de ce nu s-a adresat la Poliție în aceeași zi, de ce nu a intrat la el, (inculpat) și nu a primit răspuns, de ce la 20 aprilie s-a întors și a achitat o parte din datorie, dacă nu a primit implanturile de ce a achitat dar nu a primit nici un răspuns.

Menționează că a reținut-o pe ***** pentru că ține minte că ea de fiecare dată venea și îl ruga să îi dea de urgență implantul pentru că în curând fiica va face 16 ani și nu va mai putea fi operată în Centrul Mamei și a Copilului, aceasta fiind confirmat și de dl profesor și el a rugat măcar parțial să achite, fiind telefonat de către profesor, el asumându-și responsabilitatea că ea va plăti, ulterior a chemat managerul dându-i indicația să fie făcut o excepție și să fie date implanturile.

Aceste declarații ale inculpatului *****, Colegiul Penal le consideră corespunzătoare adevărului, deoarece pe parcursul întregului proces penal, atât la urmărirea penală, cât și în ședințele instanței de fond și celei de apel dânsul a dat declarații consecvente, concludente, iar pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra că inculpatul ***** a comis fapta incriminată prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Dimpotrivă, majoritatea absolută de probe, analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează cu declarațiile inculpatului ***** și nu confirmă, că inculpatul a săvârșit infracțiunea de escrocherie.

9. Or, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Colegiul penal relevă că în situația din speță acuzatorul de stat nu a adus probe incontestabile care în ansamblu ar dovedi că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, iar prin ansamblul de probe cercetate în ședința de judecată nu se dovedește vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, astfel, potrivit prevederilor articolului 390 alin. (1), pct. 3) Cod de procedură penală, se impune achitarea inculpatului.

10. Colegiul penal reține că, temeiul aplicării răspunderii penale pentru escrocherie apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile sau, atunci când este vorba despre două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

Prin urmare, Colegiul penal precizează că, potrivit dispoziției art. 190 Cod penal, escrocheria se exprimă prin dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere. Dobândirea ilicită a bunurilor se efectuează cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil. Înșelăciunea ca element al escrocheriei se poate manifesta prin prezentarea unor date false sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie. Datele false se pot referi atât la personalitatea infractorului sau a altor persoane, cât și la unele obiecte, fenomene.

În aceeași ordine de idei, Colegiul menționează că, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi încadrată drept o escrocherie numai în cazul în care infractorul încă la momentul intrării în posesia acestor bunuri avea drept scop însușirea lor și nu intenționa să îndeplinească angajamentul asumat.

Alături de alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor documente false; încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

11. Astfel, în urma analizării probelor cauzei, Colegiul menționează că în prezenta cauză nu s-au adus probe convingătoare că, inculpatul ***** a dobândit ilicit bani în sumă de 31 420 lei de la partea vătămată *****, pe care i-a însușit în interese personale.

Or, învinuirea adusă inculpatului ***** se întemeiază pe declarațiile martorilor *****, *****, ***** și a părții vătămate *****, însă doar declarațiile părții vătămate și martorului *****, nu pot fi puse la baza condamnării inculpatului *****, în sensul motivării unei sentințe de condamnare, deoarece din conținutul acestora se elucidează mai multe dubii și presupuneri, care nu au fost înlăturate în nici un mod de către partea acuzării prin alte probe pertinente și incontestabile.

În susținerea acestei poziții, Colegiul menționează că potrivit art.24 alin.(2) CPP și art.26 alin.(3) CPP, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în

defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Mai mult ca atât, procedura penală are drept scop constatarea la timp și în mod complet a faptelor care constituie infracțiuni, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie oedosită ootrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală.

Astfel, martorii ***** și ***** nu au dat careva declarații care ar dovedi cert și incontestabil vina inculpatului ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, ci din contra martorul ***** atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată și în instanța de apel a declarat că, el personal a transmis implantele medicale către partea vătămată *****, și a semnat toate actele corespunzătoare care adevăresc acest fapt.

12. Colegiul penal reține că obiectul juridic generic al infracțiunii de escrocherie sunt relațiile sociale cu privire la patrimoniu.

Obiectul juridic principal al escrocheriei îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor iar obiectul juridic secundar al infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și la minimul necesar de încredere.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 Cod penal, doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânirea acestor bunuri urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Este cunoscut că pentru întregirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal (escrocherie) este necesar a fi îndeplinite trei cerințe esențiale, și anume: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în modaltemativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) prezența legăturii de cauzalitate între fapta și urmările nominalizate.

De asemenea, este cunoscut că escrocheria este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine, după bunul său plac, adică la propria sa dorință.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se manifestă, în primul rând prin vinovăție sub formă de intenției directă. De asemenea la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Determinarea faptei de escrocheriei trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță, și anume: atitudinea inculpatului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; prezența disponibilității efective a inculpatului de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetare în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate

Temeiul aplicării răspunderii, potrivit art. 190 CP, apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată, înainte de toate, ipoteza egalității lor în drepturi, și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

Normele de drept civil se aplică în cazul concurenței lor cu art. 190 CP, dacă: 1) există posibilitatea restabilirii: valorii lezate prin infracțiune pe calea acțiunilor benevole ale subiectului cart a lezat valoarea ori pe calea acțiunii civile; 2) fapta a fost săvârșită în condițiile unui risc întemeiat (de exemplu, când prejudiciul este urmarea unei decizii economice nereușite, ori când s-a mizat pe obținerea prea rapidă a unor beneficii etc.).

Sub incidența art. 190 Cod penal, trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voință, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului. Nu încapе îndoială că, atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are etc., el își demonstrează rea-voința în raport cu victima. Nu mai putem afirma, retrospectiv, că învinuitul nu a fost în măsură să-și execute obligațiile contractuale. Nu putem afirma că a fost de bună - credință, că a fost în imposibilitatea de a găsi mijloace materiale, pentru a-și îndeplini obligațiile contractuale asumate. Deoarece făptuitorul a recurs la procedee frauduloase în detrimentul victimei (care este celălalt subiect al raportului juridic), el nu se mai poate prevala de imposibilitatea sa de a-și executa obligațiile contractuale față de victimă. în concluzie, nu poate fi invocată imposibilitatea făptuitorului de a găsi mijloace materiale pentru a-și îndeplini obligațiile asumate - ca temei de a nu-i fi aplicată răspunderea penală - dacă a manifestat rea-voință sau intenție frauduloasă față de obligațiunile asumate în raport cu victima.

13. În acest sens instanța de apel menționează că, la data de 23 februarie 2012, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare dintre SRL „Ventuga-Zemif” în calitate de vânzător și ***** în calitate de cumpărător,

potrivit căruia obiectul contractului constituie vânzarea unui complet de implantate medicale din titan de marca: Ti6Al4Veli. Iar la data de 18 aprilie 2012 a fost întocmită factura fiscală seria PA nr. 0463045 din 18 aprilie 2012, potrivit căreia ***** a primit implantate medicale ortopedice în sumă de 72 972, 78 lei, semnând pentru acest fapt la punctul 13 și 14 al facturii fiscale.(f. d.14).

Totodată la rubrica „forma de plată” fiind indicată mențiunea „în rate”. Iar, la data de 20 aprilie 2012 a fost eliberată chitanța, potrivit căreia ***** a achitat suma de 31 420 lei.

Din cele constatate reiese, că factorul de decizia a SRL „Ventuga – Zemif”, ***** în calitate de administrator al companie „Ventuga-Zemif” SRL a încheiat un act juridic, contract de vânzare-cumpărare, a implantelor medicale unde în calitate de cumpărător figurează *****, iar vânzător societatea comercială menționată. Astfel, acest act este unul perfect legal dintre o persoană juridică și o persoană fizică, unde ambele părți și-au asumat anumite drepturi și obligații. Astfel, inculpatul în calitate de administrator a societății, a fost de acord cu achitarea în rate de către partea vătămată a sumei de bani pentru implantate solicitate, inculpatul având o disponibilitate efectivă de a-și executa angajamentele și nu și-a asumat un angajament fals, imposibil de executat de către acesta. Or, materialele cauzei penale confirmă, că SRL „Vetuga – Zemif” la data de 11 octombrie 2011 a primit licența seria A MMII nr. 038285 ce i-a permis genul de activitatea - comercializarea dispozitivelor medicale (Volumul II, f.d. 84-85).

Mai mult, având în vedere, faptul că partea vătămată ***** nu și-a onorat obligațiile contractuale, în adresa acesteia au fost remise de către directorul „Ventuga-Zemif” SRL, *****, două pretenții din data de 09 aprilie 2013 și din 15 iulie 2014, cu privire la solicitarea de a fi achitată datoria debitorială de către aceasta, pe când partea vătămată a depus petiții la diferite organe abia după ce i-au fost reclamate sumele menționate.

Acestea fiind stabilite, Colegiul menționează că între părți există relații civile și nu relații penale, nefiind necesară la caz intervenția legii penale, or după cum s-a constatat supra inculpatul ***** a întreprins măsuri în vederea procurării implanturilor pentru partea vătămată.

Astfel, ținând cont de cele relatate, Colegiul penal consideră că în acțiunile inculpatului *****, lipsește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a comiterii infracțiunii imputate.

14. Totodată, referitor la răspunsul Serviciului Vamal nr. 10770 din 04 august 2014, prezentat în calitate de mijloc de probă și care după părerea acuzatorului de stat demonstrează vinovăția inculpatului ***** în comiterea

infracțiunii imputate în care se menționează că în bazele de date nu a fost marfa cu parametrul tehnic TiA14Veli, în perioada anilor 01.01.2011-31.07.2014, Colegiul penal, cercetând rapoartele statistice privind importul de articole medicale efectuat de către SRL „Ventuga Zemif” în raport cu rețeta eliberată de medicul Nicolae ***** în care sunt indicate concret denumirea și mărimea implantelor necesare pentru efectuarea operației chirurgicale, constată, că SRL „Ventuga Zemif” a primit toate tipurile de implantate indicate în rețetă până la data de 09 aprilie 2012 inclusiv. Iar, cu privire la răspunsul Serviciului Vamal din 04 august 2014, Colegiul penal consideră, că marfa dată pur și simplu la Serviciul Vamal nu este identificată în baza parametrului tehnic, ci în baza descrierii și altor criterii, de aceea și Serviciul Vamal nu a identificat astfel de marfă în perioada anilor 01 ianuarie 2011-31 iulie 2014, or, utilajul medical cu parametrii indicați în prescrierea medicului ***** a fost importată de către SRL „Ventuga Zemif”, fapt reflectat în actele vamale prezentate.

Colegiul menționează că, jurisprudența națională a stabilit o practică judiciară potrivit căreia vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul, când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dai răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 CPP, iar în cazul în care probele referitoare la vinovăție nu sunt certe, sigure, complete, ci exista îndoiala cu privire la vinovăția inculpatului, se aplica regula „*in dubio pro reo*”, potrivit căreia orice îndoiala operează în favoarea inculpatului.

Regula „*in dubio pro reo*” constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflecta modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în Codul de procedură penală, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătura cu fapta imputată. Înainte de a fi o problema de drept, regula „*in dubio pro reo*” este o problema de fapt.

15. Coroborând probele administrate în cursul urmăririi penale, cu cele administrate nemijlocit în cursul judecării cauzei, instanța de apel a reținut că declarațiile martorului ***** și a părții vătămate ***** nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, în modul prevăzut de art. 389 CPP, în situația în care probele materiale dovedesc, că ***** Stapanida a semnat recepționarea implantelor și a achitat parțial prețul acestora, iar, actele

juridice încheiate legal între părți, confirmă achitarea în rate a implantelor, circumstanțe întărite și prin declarațiile martorilor ***** și *****.

La fel, este de menționat că la caz, careva probe că ***** având drept scop dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, sub pretextul comercializării implantului medical, prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la ***** bani în sumă de 31 420 lei, pe care i-a însușit în interese personale, nu au fost stabilite, iar probele administrate nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui ***** în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Și în această ordine de idei, instanța de apel constată că nu a fost probat în modul stabilit de lege faptul comiterii escrocheriei, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, deoarece nici la materialele cauzei și nici în cadrul examinării cauzei nu au fost prezentate probe ce ar confirma comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal de către *****.

Astfel, Colegiul penal consideră, că în cazul examinat faptele săvârșite de către inculpatul ***** nu întrunește elementele infracțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

În conformitate cu art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, Colegiul Penal consideră că, în prezența circumstanțelor analizate mai sus, inculpatul ***** urmează a fi achitat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

16. Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată *****, instanța de apel reține că, potrivit prevederilor art. 387 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sânt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art. 35 al Codului penal, astfel având

în vedere prevederile legale menționate supra instanța de apel lasă fără examinare acțiunea civilă.

17. Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul Penal consideră necesar de a admite apelul procurorului ***** și apelul reprezentantului părții vătămate și civile avocatul Popa Marin, a casa sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 mai 2019 și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

18. Colegiul Penal mai menționează că, prezenta hotărâre de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului *****.

19. În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Admite apelul procurorului ***** și apelul reprezentantului părții vătămate și civile avocatul ***** declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 mai 2019, casează sentința atacată integral, inclusiv în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

***** se achită de sub acuizarea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de ***** împotriva lui ***** de lăsat fără examinare.

Decizia este executorie, dar cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Decizia motivată va fi pronunțată public la 21.02.2022, ora 14:00.

Președintele ședinței
Stelian

Teleucă

Judecător

Gîrbu Silvia

Judecător

Cecan Silvia